

☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞

Самостоятелна работа на студентите – видове управление

Доц. д-р З. Радионова, дм
Катедра „Общественоздравни науки“,
Факултет „Обществено здраве“,
Медицински университет – Плевен

Определение

- ❑ Целенасочена, предварително планирана и организирана, **под непрякото ръководство на преподавателя дейност**, която учащите се съзнателно изпълняват в съответствие с поставена цел, като **преодоляват трудности** със собствени усилия
- ❑ Форма, метод, средство, прием

Самостоятелна работа на студентите

- Основа на всяко образование, особено на висшето
- Изисквания за максимална ефективност:
 - Да отговаря на поставените цели
 - Да е съобразена с възрастта и познавателните възможности
 - Достъпна и системна, като се степенува по трудност
 - Ясни предварителни инструкции
 - Проверка и анализ от преподавателя

Видове самостоятелна работа

- Според дидактическото предназначение
 - За получаване на нови знания/умения
 - За прилагане на усвоени знания/умения
 - За повторение -----
 - За проверка и оценка на знания, умения и навици

- Дали се извършва в учебно време
 - Аудиторна
 - Извънаудиторна

- По начина на организация
 - Индивидуална
 - Групова
 - Фронтална

Фактори за ефективност

Организационни

- Бюджет на времето (20-40 ч. аудиторна заетост)
- Наличие на необходима учебна литература и пособия
- Материално-техническа база

Методически

- Планиране
- Обучение на методите, които се използват
- Управление от преподавателя

Управление на самостоятелната работа

- ❑ **Методическа помощ и ръководство от преподавателя**
 - Конспект на лекция, работа с учебна литература, разработване на проект, курсова, дипломна работа
- ❑ **Контрол** от страна на преподавателя
- ❑ Поставят се задачи и се научават студентите на **самоконтрол**
- ❑ Писмено методическо указание – основно средство за управление

ଓ ଝ ଞ ଠ ଡ ଢ ଣ ଡ

Клинично мислене. Качества. Подходи за формирани

Определение

- **Мисленето, свързано с болестта**
- Дълъг и труден процес / практическико / критично
- Обект на лекарската дейност – човекът (личност)
- Мисленето на клинициста – логично, правилно, достъпно за контрол и оценка
- Прави комбинации от диагностични и лечебни мероприятия с цел възстановяване на здравето на пациента
- При недостиг на знания, ограничен обем от информация – изгражда хипотези чрез използване на евристични методи - специфично личностен, индивидуален елемент
- Емоционалната връзка с пациента вие на хода на мисловната дейност
- Клинична интуиция – по-силна с по-големия опит

Клинично мислене - качества

- Теоретичност
- Практическа насоченост
- Критичност
- Оперативност
- Логичност
- Правилност
- Точност
- Наблюдателност
- Широта
- Дълбочина
- Самостоятелност
- Селективност
- Бързина
- Подвижност
- Обхватност
- Конкретност
- Последователност
- Бързо преминаване от размишления в действия и обратно

Клинично мислене - формиране

- Чрез многократно решаване на учебно-познавателни, проблемни задачи
- В ситуация на интелектуално затруднение, за да формират готовност за справяне с непредвидимите ситуации на клиничната практика
- Задачите биват от различен характер:
 - Диагностични } използват документиран модел на болен или писмен клиничен случай
 - Лечебни
 - Профилактични
 - Етични
 - Деонтологични
 - Социални и т.н.

Дидактическа организация на учебния процес за формиране на клиничното мислене

- По-широко използване на клинични учебни задачи от III-то и IV-то познавателно равнище
- Насърчаване на повишено внимание и изострено наблюдение и реакция към всяко ново явление и проблемна ситуация
- Поощряване на критично отношение към решения, шаблони, ситуации, решаване на проблема
- Стимулиране и провокиране на търсене на самостоятелни решения, повече от едно решение на задача
- Да се поддържа висока познавателна активност, мотивация и професионален интерес